

Arrest

nr. 264 555 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 30 juli 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 juni 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 15 oktober 2020 een aanvraag in voor de hernieuwing van haar verblijfsdocument. De gemachtigde van de staatssecretaris beslist op 10 juni 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit is de bestreden beslissing:

*“Gelet op artikel 81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;
Overwegende dat de genaamde N.S.D.
geboren te Kinshasa, op (in) (...) 1988, van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit,
verblijvende te (...) 1950 KRAAINEM*

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61 § 2. De Minister of zijn gemachtigde kart de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

2° wanneer zij geen bewijs meer aanbrengt dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikt
Overwegende dat betrokkene in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980 gemachtigd is tot een verblijf beperkt tot de duur van de studies en dat zij in het bezit werd gesteld van een A-kaart geldig tot 31/10/2020;

Overwegende dat één van de voorwaarden voor haar tijdelijk verblijf is dat ze moet beschikken over voldoende bestaansmiddelen;

dat betrokkene bij de aanvraag tot verlenging een bijlage 32 voorlegt voor de duur van de studies, ondertekend door een Belgische garant, maar dat uit onderzoek van het dossier blijkt dat deze garant reeds meerdere studenten ten laste nam en bijgevolg niet voldoende solvabel bleek te zijn.

Overwegende dat er in een schrijven op 18/12/2020 aan betrokkene betekend op 12/01/2021, gevraagd werd om nieuwe bestaansmiddelen over te maken; dat wij hierop een nieuwe bijlage 32 ontvingen ondertekend op 09/03/2021 voor het academiejaar 2020-2021 dooreen andere garant, maar dat er geen bewijzen van solvabiliteit overgemaakt werden.

Overwegende dat wij op 04/05/2021 verzoeken om bewijzen van solvabiliteit van de garant over te maken en dat wij op 02/06/2021 een aanslagbiljet ontvangen van de garant, maar dat uit dit aanslagbiljet blijkt dat de garant onvoldoende solvabel is, ondanks het feit dat in ons schrijven van 18/12/2020 en 04/05/2021 de bedragen waarover de garant dient te beschikken duidelijk vermeld stonden; bijgevolg werd de financiële dekking voor het verblijf van de student niet aangetoond

Overwegende dat betrokkene bijgevolg niet meer voldoet aan de voorwaarden voor een verlenging van haar verblijf als student en dat haar verblijfskaart verstreken is sinds 31.10.2020

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980: Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam pas in 2019 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en lieldelijk van aard. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins- en familieleven in de zin van art. 8 EVRM.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1998, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 (hierna: de Taalwet Bestuurszaken).

Het middel luidt als volgt:

"Schending van de taalwetgeving met betrekking tot een inwoner van een faciliteitengemeente :

Dat zowel volgens de Raad van State (arrest van 2014 – dat bepaalt dat een inwoner van een faciliteitengemeente zijn taalkeuze kan kenbaar maken) als recentelijker beslist werd bij arrest van het Hof van Cassatie C.18.0132.F van 6 december 2018 dat :

«een inwoner van een faciliteitengemeente die haar te kennen geeft dat zij gebruik maakt van het Frans, het recht heeft dat de overheid die taal voortaan gebruikt in al haar administratieve betrekkingen met de inwoner, zonder dat die zijn keuze dient te verduidelijken naar aanleiding van een concrete administratieve betrekking of dat hij of zij die keuze nogmaals moet mededelen, hetzij in elke latere betrekking, hetzij met regelmatige tussenpozen. »

Inwoners van een faciliteitengemeente moeten maar één keer aanstippen dat ze officiële documenten graag in het Frans krijgen. Dit is hetgene het arrest van het Hof van Cassatie bepaalt. Zoals hiervoor aangeduid, werd er op 07.07.2021 aan DVZ gevraagd om Franstalige documenten af te leveren aan verzoekster. Dit zelfde verzoek werd aan het Gemeentebestuur te Kraainem ingediend, doch dit bleef eveneens zonder het minste gunstig gevolg tot op heden. Zie e-mail aan het Gemeentebestuur van Kraainem op 07.07.2021 (stuk 5) Eigenaardig is dat vorige stukken vanuit het Gemeentebestuur van Kraainem ter bestemming van verzoekster, dat deze voorheen in de Franse taal opgesteld werden. Zo bijvoorbeeld « acte de notification van 01/06 » aangaande een « décision d'irrecevabilité » van een « annexe 29 » van 01.06.2021 opgesteld te Kraainem op 01.06.2021 (stukken 6) Dat er tot op heden

geen Franstalige documenten ter vervanging van de Nederlandstalige versie aan verzoekster ter hand gesteld werden.”

2.2. Artikel 41 van de Taalwet Bestuurszaken luidt als volgt:

“§ 1. De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.”

In voorliggende zaak werd de bestreden beslissing genomen door een centrale dienst in de zin van de voormelde gecoördineerde wetten, met name door de Dienst Vreemdelingenzaken, waarvan de werkring het ganse land bestrijkt. In het geval dat de bestreden beslissing het gevolg is van een aanvraag door een particulier, moet de taal van de beslissing van de centrale dienst de taal zijn waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Het wordt niet betwist dat de bestreden beslissing het gevolg is van een aanvraag voor een verlenging van verzoeksters verblijf als student. In de bestreden beslissing wordt immers zelf verwezen naar *“de aanvraag tot verlenging”*. Evenmin wordt betwist dat verzoekster zich van de Franse taal zou hebben bediend. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

De verzoekende partij maakt aannemelijk dat de bestreden beslissing niet in het Nederlands mocht worden genomen. Een schending van de Taalwet Bestuurszaken wordt aangetoond.

Het middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 juni 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC